

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, de avocatul Rodica Cojocar în numele inculpatului Grecu Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2018, în cauza penală în privința lui

Grecu Valeriu XXX, născut la XXX, domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 07.05.2017 pînă la 06.12.2017;

Instanța de apel de la 11.01.2018 pînă la 15.03.2018;

Instanța de recurs de la 30.05.2018 pînă la 04.07.2018.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Telenești din 06 decembrie 2017, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Grecu Valeriu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b), art. 266 și art. 328 alin. (1) Cod penal și în baza acestor Legi, i s-a numit pedeapsa, după cum urmează:

- în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani;
- în baza art. 266 Cod penal, la 6 luni închisoare;
- în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate în cadrul organelor de drept pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, s-a stabilit lui Grecu Valeriu pedeapsă definitivă de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost dispusă încasarea de la Grecu Valeriu în beneficiul lui Juc Maria prejudiciul material în mărime de 50 000 lei.

A fost dispusă încasarea de la Grecu Valeriu beneficiul statului cheltuieli de judecată în mărime de 10 571 lei, cheltuieli suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a stabilit că, inculpatul Grecu Valeriu, împreună cu Bunduchi Dumitru în privința căruia cauza penală a fost disjunctă, la data de 31 ianuarie 2017, în jurul orei 20.30, deplasându-se cu automobilul personal de model "Nissan Sunny" cu n/î TL AM 192, pe stradă la intrarea în satul Leușeni, raionul Telenești, nu a manifestat prudență sporită la trafic și l-a tamponat pe pietonul, Lisnic Piotr, fost locuitor al satului Leușeni, raionul Telenești, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 16 din 02.02.2017 leziuni corporale grave sub formă de traumă a toracelui cu fractură dublă de stern, ambele clavicule, fracturi multiple de coaste din ambele părți pe linii anatomice diferite cu lezarea pleurei

parietale, plămânul stâng sacul pericardic, peretele ventriculului stâng, pneumohemitorace pe stînga, emfizem subcutanal pe stînga, hemoragii vaste în țesuturile moi torace, umărul stîng, traumă cranio-cerebrală deschisă cu fracturi înfundate a osului parietal bilateral, hemoragie subarahnoidală lobul temporal emisfera stîngă, plagă contuză scalpată bolta craniană, hemoragii în țesuturile pericraniene, fractura deschisă ambele oase gamba dreaptă, plagă contuză barbă, excoriații umărul stîng, torace, abdomen pe stînga, gamba stîngă, suprafața posterioară ambele mîini. În urma leziunilor primite victima a decedat pe loc. Prin urmare Grecu Valeriu a încălcat prevederile pct. 45 alin. (1) lit. a), b), d) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr. 351 din 13.05.2009, potrivit cărora, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, de situația rutieră - încălcări care sunt în legătură cauzală directă cu producerea accidentului rutier și consecințele survenite.

Prin acțiunile sale intenționate, Grecu Valeriu a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, *încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul persoanei.*

Tot el, la aceeași dată și oră, imediat după producerea accidentului rutier, a părăsit locul comiterii faptei, deplasîndu-se cu automobilul său de model "Nissan Sunny" cu n/î TL AM 192, la domiciliul din satul Leușeni, raionul Telenești.

Instanța de fond a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Grecu Valeriu a comis infracțiunea prevăzută de art. 266 Codul penal, părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin. (3) din Codul penal".

Tot el, activînd în calitate de ofițer superior de sector al postului de poliție Leușeni al Sectorului nr. 3 (Ratuș) al Inspectoratului de poliție Telenești, fiind conform prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, în calitate de funcționar, avînd obligația să respecte legislația în vigoare, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, depășind în mod vădit atribuțiile de serviciu, contrar prevederilor:

- art. 24 alin. (4) din Legea Republicii Moldova nr. 320 din 27 decembrie 2012 „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului” conform cărora fiecare polițist, pe tot teritoriul țării, indiferent de funcția pe care o deține, de locul în care se află în timpul sau în afara orelor de program, în cazul în care sesizează existența unor circumstanțe sau fapte care periclitează ordinea de drept, viața sau sănătatea persoanelor ori alte valori sociale, este obligat să comunice despre aceasta celei mai apropiate subdiviziuni de poliție și să întreprindă măsurile posibile pentru prevenirea și curmarea infracțiunii sau contravenției, acordarea primului ajutor persoanelor aflate în pericol, reținerea și identificarea făptuitorilor, depistarea martorilor oculari și pentru paza locului în care s-a produs evenimentul;

- art. 26 alin. (1) lit. f) al Legii nr. 320 din 27.12.2012, conform cărora polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă

comportament demn și respectuos pentru persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legile;

- art. 28 alin. (1) lit. g) al Legii nr. 320 din 27.12.2012, conform căreia polițistului îi este interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte;

- pct. 5 din al Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni, aprobată prin Ordinul interdepartamental al Procurorului General, Ministerului Afacerilor Interne, Directorului General al Serviciului Vamal, Directorului Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008 care prevede că în afara încăperilor de serviciu ale organelor, colaboratorii aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, primind sesizarea despre infracțiuni, urmează să comunice imediat ofițerului de serviciu al unității de gardă al organului prin telefon sau prin intermediul altor mijloace de legătură conținutul sesizării, dacă transmiterea nemijlocită a lor în unitatea de gardă va dura mai mult de 3 ore, având scopul de a ascunde faptul comiterii unei infracțiuni, împreună cu Bunduchi Dumitru, Grecu Mihail și Grecu Vasile au dus cadavrul victimei, Lisnic Piotr, la domiciliu, înscenând decesul acestuia în locuință, iar ulterior a făcut o înștiințare telefonică unității de gardă a Inspectoratului de poliție Telenești, comunicând în mod fals că la aceeași dată în jurul orelor 04.00, l-a depistat decedat pe Lisnic Piotr la domiciliu, fără semne de moarte violentă, ceea ce a cauzat daune considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege.

Instanța de fond a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Grecu Valeriu a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin.(1) Cod penal, individualizată prin „săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului Grecu Valeriu a înaintat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri noi, prin care lui Grecu Valeriu să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, nonprivativă de libertate și anularea dispoziției privind încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 10 571 lei.

În motivarea apelului declarat, s-a invocat că, inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală și nu a solicitat administrarea a noi probe.

Instanța de judecată a dat o apreciere juridică corectă probelor acumulate în dosar, însă nu a motivat necesitatea aplicării unei pedepse reale. Instanța nu a ținut cont la stabilirea pedepsei de faptul ca inculpatul se caracterizează pozitiv atât la serviciu, cât și la locul de trai, despre faptul că și-a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, anterior nu a săvârșit delict ori infracțiuni, este căsătorit, are la întreținere un copil minor și soția însărcinată.

În ce privește încasarea de la Grecu Valeriu a cheltuielilor judiciare pentru efectuarea expertizelor medico-legale, se indică că aceasta cerință urmează a fi respinsă, reieșind din obligația statului, în sensul art. 6 par. 2 a Convenției, prin intermediul organului de urmărire penală de a demonstra în sensul art. 24 și 56 Cod de procedură penală, vinovăția persoanei, fiindu-le atribuită sarcina probațiunii, persoana

acuzată de un delict beneficiind de „prezumția nevinovăției”, fiind liberată de obligația de a-și demonstra nevinovăția.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2018, a fost admis apelul avocatului Cojocar Rodica în numele inculpatului Grecu Valeriu, casată sentința, inclusiv din oficiu în conformitate cu prevederile art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală și pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Grecu Valeriu XXX recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor, prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b), art. 266, art. 328 alin. (1) Cod penal și în baza acestor Legi, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa, după cum urmează:

- în baza art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani;
- în baza art. 266 Cod penal, la 6 luni închisoare;
- în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a desfășura activitate în cadrul organelor de drept pe un termen de 5 ani.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial, lui Grecu Valeriu i s-a stabilit pedeapsă definitivă în formă de închisoare, pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la Grecu Valeriu în beneficiul lui Juc Maria prejudiciul material în mărime de 50 000 lei.

Cheltuielile de judecată în sumă de 10 571 lei, pentru efectuarea expertizelor judiciare, au fost trecute în contul statului.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță a stabilit incorect starea de fapt, constatând infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3) lit. b) Cod penal, ca fiind comisă de către inculpatul, Grecu Valeriu, împreună cu Bunduchi Dumitru, în privința căruia cauza penală a fost disjungată, ce nu corespunde nemijlocit acțiunilor pe care inculpatul le-a comis, or, conform ordonanței de punere sub învinire și rechizitoriului lui Bunduchi Dumitru nici nu i-a fost incriminată comiterea infracțiunii date, astfel că instanța de fond la acest capitol a admis depășirea limitelor învinuirii, fapt inadmisibil de drept, eroare ce urmează a fi corectată la această etapă de judecare a cauzei în ordine de apel.

Instanța de fond a constatat prin sentința de condamnare a lui Grecu Valeriu, în baza art. 328 alin. (1) Cod penal, că acesta a comis fapta infracțională în următoarea modalitate „avînd scopul de a ascunde faptul comiterii unei infracțiuni, împreună cu Bunduchi Dumitru, Grecu Mihail și Grecu Vasile au dus cadavrul victimei, Lisnic Piotr, la domiciliu, înscenînd decesul acestuia în locuință, iar ulterior a făcut o înștiințare telefonică unității de gardă a Inspectoratului de poliție Telenești, comunicînd în mod fals că la aceiași dată în jurul orelor 04.00, l-a depistat decedat pe Lisnic Piotr la domiciliu, fără semne de moarte violentă, ceea ce a cauzat daune considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege”.

În contextul expus, instanța de fond a omis faptul că, Bunduchi Dumitru, a fost pus sub învinuire doar pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, și anume pentru faptul că la 01 februarie 2017, fiind în stradă în s. Leuseni, r. Telenești, cunoscînd cu certitudine că Grecu Valeriu a comis o infracțiune gravă, soldată cu decesul persoanei, adică în acea noapte, fiind la volanul automobilului de modelul „Nissan Sunny”, cu n/î TL AM 192, care îi aparține a tamponat pietonul, Lisnic Piotr, care a decedat pe loc, deși nu i-a promis din timp că îl va favoriza la

comiterea acestei infracțiuni, totuși urmărind năzuința de a-l ajuta, de a împiedica desfășurarea în condiții normale a urmăririi penale asupra acestui caz, de a îngreuna și zădărnici tragerea lui la răspundere penală, urmărind scopul de a crea obstacole în descoperirea probelor infracțiunii, a ajutat la ascunderea urmelor infracțiunii prin ajutorul acordat în transportarea victimei de la locul comiterii accidentului rutier la domiciliul acestuia.

Totodată, instanța de fond a omis faptul că cauza penală în privința lui Bunduchi Dumitru, a fost disjunctă într-un proces penal separat, prin încheierea Judecătoriai Orhei, sediul Telenești din 13 noiembrie 2017.

În acest context, instanța de fond a admis depășirea limitelor învinuirii, or, fapta infracțională prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, a fost comisă doar de către inculpatul, Grecu Valeriu, lipsind condiția de complicitate la comiterea infracțiunii, în contextul în care Bunduchi Dumitru a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 323 alin. (1) Cod penal, și nicidecum de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal.

Tot în acest context, instanța de apel a reiterat că deși la pronunțarea sentinței de condamnare a lui Grecu Valeriu, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a constatat comiterea acesteia în complicitate cu Grecu Mihail și Grecu Vasile, a omis faptul că prin ordonanța procurorului în Procuratura Telenești, Chipăruș Mihail, din data de 02 februarie 2016, Grecu Mihail a fost scos de sub urmărire penală, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii 323 alin. (2) Cod penal /Vol. 1, f.d.57-58/.

La fel deși instanța de fond a constatat comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, în complicitate cu Grecu Vasile, neîntemeiat a constatat în acest mod fapta infracțională de vreme ce în cadrul acestei cauze penale, Grecu Vasile are calitatea de martor, fiind audiat în cadrul urmăririi penale pe marginea acestei cauze penale /Vol. 1, f.d. 106/.

Astfel, instanța de fond la adoptarea sentinței din 06 decembrie 2017, a încălcat prevederile art.101 alin. (1), art. 384 alin. (3) și art. 385 alin.(1) Cod de procedură penală, ori, instanță nu a dat o apreciere cuvenită normelor citate. Or, concluziile primei instanțe cu privire la condamnarea inculpatului, Grecu Valeriu, în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. b), art. 266, art. 328 alin. (1) Cod penal, deși sunt corecte, nu corespund acțiunilor nemijlocit probate și comise de către inculpat, cuprinzând acțiunile altei persoane, în privința căruia cauza penală a fost disjunctă prin încheierea judecătoriai Orhei, sediul Telenești din data de 13 noiembrie 2017 /Vol. II, f.d.92/.

În speță, instanța de apel a constatat următoarea situație de fapt:

Inculpatul Grecu Valeriu, la 31 ianuarie 2017, în jurul orei 20.30, deplasându-se cu automobilul personal de modelul „Nissan Sunny” cu n/î TL AM 192, pe o stradă la intrarea în satul Leușeni, raionul Telenești, nu a manifestat prudență sporită la trafic și l-a tamponat pe pietonul, Lisnic Piotr, fost locuitor al satului Leușeni, raionul Telenești, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 16 din 02 februarie 2017, leziuni corporale grave sub formă de traumă a toracelui cu fractură dublă de stern, ambele clavicule, fracturi multiple de coaste din ambele părți pe linii anatomice diferite cu lezarea pleurei parietale, plămânul stâng, sacul pericardic, peretele ventriculului stâng, pneumohemitorace pe stînga, emfizem subcutanal pe stînga, hemoragii vaste în țesuturile moi torace, umărul stîng, traumă cranio-cerebrală deschisă cu fracturi înfundate a osului parietal bilateral, hemoragie subarahnoidală

lobul temporal emisfera stîngă, plagă contuzăscalpată bolta craniană, hemoragii în țesuturile pericraniene, fractura deschisă ambele oase gamba dreaptă, plagă contuză barbă, excoriații umărul stîng, torace, abdomen pe stînga, gamba stîngă, suprafața posterioară ambele mîni. În urma leziunilor primite victima a decedat pe loc. Prin urmare Grecu Valeriu a încălcat prevederile pct. 45 alin. (1) lit. a), b), d) al Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr. 351 din 13 mai 2009, potrivit cărora, conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, de situația rutieră - încălcări care sunt în legătură cauzală directă cu producerea accidentului rutier și consecințele survenite.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Grecu Valeriu a comis infracțiunea prevăzută de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal, individualizată prin „încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul persoanei”

Tot el, la aceeași dată și oră, imediat după producerea accidentului rutier, a părăsit locul comiterii faptei, deplasîndu-se cu automobilul său de model ”Nissan Sunny” cu n/î TL AM 192, la domiciliul din satul Leușeni, raionul Telenești.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Grecu Valeriu a comis infracțiunea prevăzută de art. 266 Cod penal, individualizată prin „părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin.(3) din Codul penal.

Tot el, activînd în calitate de ofițer superior de sector al postului de poliție Leușeni al Sectorului nr. 3 (Ratuș) al Inspectoratului de poliție Telenești, fiind conform prevederilor art. 123 alin. (2) Cod penal, persoană publică, în calitate de funcționar, avînd obligația să respecte legislația în vigoare, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, depășind în mod vădit atribuțiile de serviciu, contrar prevederilor:

- art. 24 alin. (4) din Legea Republicii Moldova nr. 320 din 27 decembrie 2012 „cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului” conform cărora fiecare polițist, pe tot teritoriul țării, indiferent de funcția pe care o deține, de locul în care se află în timpul sau în afara orelor de program, în cazul în care sesizează existența unor circumstanțe sau fapte care periclitizează ordinea de drept, viața sau sănătatea persoanelor ori alte valori sociale, este obligat să comunice despre aceasta celei mai apropiate subdiviziuni de poliție și să întreprindă măsurile posibile pentru prevenirea și curmarea infracțiunii sau contravenției, acordarea primului ajutor persoanelor aflate în pericol, reținerea și identificarea făptuitorilor, depistarea martorilor oculari și pentru paza locului în care s-a produs evenimentul;

- art. 26 alin. (1) lit. f) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 conform cărora polițistul își desfășoară activitatea profesională în interesul și în sprijinul persoanei, comunității și al instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii, fiind obligat să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legile;

- art. 28 alin. (1) lit. g) al Legii nr. 320 din 27 decembrie 2012 conform căreia polițistului îi este interzis să abuzeze de calitatea oficială și să compromită, prin activitatea sa privată ori publică, prestigiul funcției sau al autorității din care face parte;

- pct. 5 din al Instrucțiunii privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și a altor informații despre infracțiuni, aprobată prin Ordinul interdepartamental al Procurorului General, Ministerului Afacerilor Interne, Directorului General al Serviciului Vamal, Directorului Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției nr. 121/254/286-0/95 din 18 iulie 2008 care prevede că în afara încăperilor de serviciu ale organelor, colaboratorii aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, primind sesizarea despre infracțiuni, urmează să comunice imediat ofițerului de serviciu al unității de gardă al organului prin telefon sau prin intermediul altor mijloace de legătură conținutul sesizării, dacă transmiterea nemijlocită a lor în unitatea de gardă va dura mai mult de 3 ore, având scopul de a ascunde faptul comiterii unei infracțiuni, împreună cu o altă persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunctă într-o procedură separată, au dus cadavrul victimei Lisnic Piotr la domiciliu, înscenând decesul acestuia în locuință, iar ulterior a făcut o înștiințare telefonică unității de gardă a Inspectoratului de poliție Telenești, comunicând în mod fals că la aceeași dată în jurul orelor 04.00, l-a depistat decedat pe Lisnic Piotr la domiciliu, fără semne de moarte violentă, ceea ce a cauzat daune considerabile și drepturilor și intereselor ocrotite de Lege.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Grecu Valeriu a comis infracțiunea prevăzută de art. 328 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice”.

Necătfînd la faptul că inculpatul, Grecu Valeriu, și-a recunoscut integral vinovăția și a pledat pentru judecarea cauzei în procedură simplificată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în baza cererii autentice a acestuia, conform căreia a recunoscut integral vina și probele administrate la faza urmăririi penale, instanța de apel a constatat că vinovăția acestuia în comiterea faptei reținute, este dovedită prin următoarele probe administrate, cercetate în instanța de fond și verificate în ședința instanței de apel, și anume: declarațiile reprezentantului legal al victimei, Juc Maria, declarațiile martorilor Grecu Mihail, Grecu Vasile, Căprian Victor, precum și:

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01 februarie 2017, în cadrul căruia a fost fixat locul unde a fost depistată victima, în domiciliul său, poziția cadavrului și leziunile vizibile ale acestuia /Vol. I, f.d. 14-23/;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01 februarie 2017, în cadrul căruia a fost fixat suplimentar poziția cadavrului și leziunile vizibile ale acestuia. În cadrul acțiunii procesuale au fost ridicate două eprubete cu mostre de sânge și un pachet cu urme biologice răzuite de pe perete, patru fragmente cu urme papilare/Vol. I, f.d.24-25/;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01 februarie 2017, în cadrul căruia a fost fixat locul comiterii accidentului rutier cu întocmirea schemei accidentului rutier. În cadrul acțiunii procesuale au fost ridicate două eprubete cu mostre de sânge ridicate de pe asfalt /Vol. I, f.d.26-28/;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01 februarie 2017 în cadrul căruia a fost fixat locul din gospodăria sa, unde Grecu Mihail a dat foc la pătura

cu care au dus cadavrul victimei acasă, haina și fesul victimei. În cadrul acțiunii procesuale a fost ridicată o căciulă de culoare cafenie cu dungi albe și roșii și un pachet de cenușă /Vol. I, f.d.29-30/;

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 01 martie 2017, în cadrul căruia au fost fixate caracteristicile automobilului de model "Nissan Sunny" cu n/î TL AM 192, implicat în comiterea accidentului rutier. În cadrul acțiunii procesuale au fost ridicate mostre de probe biologice, urme de culoare brun-roșietică de pe cutia de viteze, suspensia roții stângi din față a automobilului și de pe bara de protecție din față, fire de păr de pe cutia de viteze /Vol. I, f.d.31-32/;

- raportul de expertiză judiciară medico-legală nr. 16 D din 02 februarie 2017 /Vol. I, f.d. 120-127/;

- raportul de expertiză judiciară dactiloscopică nr. 34/12/2-R-180 din 14 februarie 2017 urma palmară nr. 1, copiată pe peliculă de tip „scotch” cu nr. 1, ridicată de la fața locului sus indicat, prezentată la examinare a fost creată de regiunea hipotenară de la mâna stângă a Grecu Mihail /Vol. f.d.137-141/;

- raportul de expertiză judiciară nr. 59 din 24 februarie 2017 /Vol.I, f.d. 158-160/;

- raportul de expertiză judiciară nr.60 din 30 martie 2016 /Vol.II, f.d. 18-20/.

Astfel, probele administrate la materialele dosarului rezultă vinovăția inculpatului, Grecu Valeriu, în comiterea componentelor de infracțiuni prevăzute de art. 264 alin. (3), lit. b) Cod penal, individualizată prin „*încălcarea regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat din imprudență decesul persoanei*”, a infracțiunii prevăzute de art. 266 Codul penal, individualizată prin „*părăsirea locului accidentului rutier de către persoana care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat urmările indicate la art. 264 alin.(3) din Codul penal*”, precum și a infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „*săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice*”.

Instanța de apel a notat că, în cazul de față instanța de fond, deși a încadrat corect acțiunile inculpatului, Grecu Valeriu, eronat însă a constatat fapta infracțională comisă împreună cu altă persoană, care pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) Cod penal, nici nu a fost pusă sub învinuire, totodată constatînd contrar rigorilor art. 325 Cod de procedură penală, comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, împreună cu o altă persoană care are calitatea de martor în cauza penală, la fel împreună cu o persoană care a fost scoasă de sub urmărire penală și în cele din urmă cu o persoană care nici nu a fost pusă sub învinuire pentru comiterea unei asemenea infracțiuni, dar și în privința căreia cauza penală a fost disjungată într-o procedură separată.

Așa dar, conform art. 394 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală, „partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii”.

În situația descrisă, instanța de fond, urma să identifice cu certitudine și să delimiteze acțiunile lui Grecu Valeriu, față de acțiunile incriminate lui Bunduchi Dumitru, constatând doar acțiunile inculpatului, Grecu Valeriu, ca fiind dovedite urmare a probatoriului administrat.

La fel, instanța de apel a reținut că, în cazul infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a reținut că fapta infracțională comisă de către inculpatul, Grecu Valeriu, se individualizează prin „săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni care depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă aceasta a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice”.

În contextul expus, urmează a se reține că conform Hotărârii Curții Constituționale din 27 iunie 2017, „Curtea a declarat neconstituțional textul „intereselor publice sau” din alineatul (1) al articolului 328 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV, din 18 aprilie 2002”.

Ținând cont de faptul dat, instanța de apel a notat că, se impune necesitatea de a se interveni și la acest capitol în sentința contestată, ținând cont de faptul că textul normei art. 328 alin. (1) Cod penal, „intereselor publice sau”, a fost declarat neconstituțional.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, până la începerea cercetării judecătorești inculpatul, Grecu Valeriu, a recunoscut în totalitate fapta indicată în rechizitoriu, recunoscându-și integral vina, nesolicitând administrarea de noi probe, totodată a pledat prin cerere scrisă personal examinarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, pe care le cunoaște și asupra cărora nu are obiecții /Vol. II, f.d.93/.

Ca urmare, instanța de judecată prin încheierea protocolară din data de 13 noiembrie 2017, a admis cererea inculpatului, Grecu Valeriu, astfel încât judecarea cauzei penale s-a desfășurat în procedura simplificată de judecare a cauzei pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală în ordinea art. 364¹ Cod de procedură penală /Vol. II, f.d. 100/.

Instanța de apel a menționat că, inculpatul Grecu Valeriu, a contestat sentința primei instanțe doar sub aspectul individualizării pedepsei penale neavând careva pretenții față de calificarea faptei, stabilirea vinovăției și examinarea cauzei penale în baza art. 364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, în virtutea celor expuse, instanța de apel l-a recunoscut vinovat pe Grecu Valeriu în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. b), art. 266, art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece vinovăția acestuia a fost demonstrată indubitabil.

La stabilirea pedepsei penale, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, că a fost comisă o infracțiune ușoară, una mai puțin gravă și una gravă, de persoana inculpatului, care nu are antecedente penale, a recunoscut integral vina, nu figurează la evidența medicului narcolog și psihiatru, este căsătorit, are la întreținere un copil minor, circumstanțe care evidențiază concluzia de a aplica în privința lui Grecu Valeriu o pedeapsă în limitele prevăzute de norma de sancționare, or, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

În contextul art. 76 Cod penal, în calitate de circumstanță atenuantă, în privința inculpatului, Grecu Valeriu, s-a identificat căința sinceră pentru fapta comisă, iar în

temeiul art. 77 alin.(l), lit. a) Cod penal, în calitate de circumstanța agravantă, nu a fost identificat careva circumstanțe în privința inculpatului, Grecu Valeriu, în acest sens.

La acest capitol, nu poate fi reținută în calitate de circumstanță atenuantă - recunoașterea vinei de către inculpat, or, recunoașterea vinovăției atrage incidența procedurii simplificate în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală, și nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că, aceleiași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.

Referitor la pedeapsa aplicată inculpatului Grecu Valeriu, s-a reținut că, acesta a comis trei infracțiuni, dar și ținând cont de împrejurările de ordin obiectiv și subiectiv, și având în vedere scopul pedepsei penale, astfel instanța de apel a ajuns la concluzia stabilirii în privința inculpatului, Grecu Valeriu, în temeiul prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, a pedepsei definitive, aplicând metoda cumulului parțial de pedepse, a sancțiunii privative de libertate în formă de închisoare pe un termen de 4 ani, care în temeiul art. 72 alin. (3) Cod penal, urmează a fi dispusă spre executare în penitenciar de tip semiînchis.

Or, doar această categorie și mărime pedepsei, va asigura atingerea deplină a scopului legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, având în vedere faptul că inculpatul a comis infracțiuni din domeniul transporturilor, precum și din domeniul bunei desfășurării a activității în sfera publică.

Totodată, nu s-au reținut afirmațiile avocatului precum că temei de numire a unei pedepse mai blânde neprivative de libertate, ar constitui faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția în comiterea faptelor incriminate, cauza penală fiind examinată în procedură simplificată în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, acesta căindu-se sincer de cele comise, or, pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți perturbate prin infracțiune.

Astfel, în acest sens, se remarcă faptul că în privința inculpatului nu poate fi aplicată o pedeapsa nonprivativă de liberate, de vreme ce acesta, deși a comis o infracțiune din imprudență, a încălcat regulile de securitate de circulație, soldat cu decesul unei persoane, a părăsit locul faptei infracționale, în continuare folosindu-se de funcția sa pe care o deținea în calitate de ofițer superior de sector al postului de poliție Leușeni al Sectorului nr. 3 (Ratuș) al Inspectoratului de Poliție Telenești, a încercat să ascundă urmele infracțiunii, astfel, cauzând daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice.

Totodată, instanța de apel a menționat că, deși normele art. 264 alin. (3) și art. 328 alin. (1) Cod penal, prevăd obligatoriu aplicarea sancțiunilor penale complementare, fapt omis de către instanța de fond la numirea pedepsei definitive prin cumul parțial, care a cumulat doar sancțiunea penală principală și a omis să dispună cumularea sancțiunilor complementare, la etapa actuală de examinare a cererii de apel, este inadmisibilă de drept a dispune aplicarea sancțiunii complementare.

Cât privește acțiunea civilă înaintată de către succesorul părții vătămate, Juc Maria, la data de 13 noiembrie 2017 /Vol. II, f.d.94-95/, privind încasarea din contul inculpatului a prejudiciului material în cuantumul de 50000 lei, acesta urmând a fi admisă integral.

În viziunea instanței de apel solicitarea reprezentantului legal al victimei, Juc Maria, de încasare a prejudiciului material în sumă de 50 000 de lei este întemeiată, de

vreme ce rudele victimei au suportat cheltuieli pentru înmormântarea victimei, Lisnic Piotr, or, deși, la materialele cauzei nu a u fost prezentate nemijlocit bonuri de plată privind procurarea bunurilor legate de înmormântare, instanța de apel consideră că suma solicitată este justificată, de vreme ce chestiunile legate de înmormântarea persoanei este costisitoare.

Astfel, instanța de apel a admis cerința dată integral și va dispune încasarea sumei de 50000 lei, sumă bănească care în viziunea instanței va acoperi cheltuielile legate de înmormântarea lui Lisnic Piotr, cu atât mai mult că inculpatul în cadrul ședinței judiciare a menționat că este de acord să achite acest prejudiciu.

Referitor la cerințele acuzatorului de stat privind încasarea cheltuielilor judiciare compuse din suma de 10 571 de lei, care au fost suportate în legătură cu efectuarea rapoartelor de expertiză nr.16 din 02 februarie 2017, nr.59 din 24 februarie 2017 și nr. 60 din 30 martie 2017.

Instanța de apel a reținut că, conform art. 221 alin. (4) Cod de procedură penală al RM, „procurorul poate intenta și susține acțiunea civilă intentată pentru compensarea prejudiciului cauzat autorităților publice prin infracțiune, precum și pentru anularea actelor care au cauzat prejudiciul, de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești. Cererea de chemare în judecată poate fi depusă indiferent de acordul autorității publice”.

Așa dar, reieșind din norma precitată, instanța de apel a notat că, procurorul nu a formulat și înaintat o acțiune civilă în cadrul procesului penal, formulând cerințele corespunzătoare, limitându-se la invocarea circumstanțelor privind cheltuielile pentru efectuarea raportului de expertiză nr. 16 din 02 februarie 2017, privind constatarea decesului victimei, precum și pentru efectuarea expertizelor biologice nr.59 din 24 februarie 2017 și nr. 60 din 30 martie 2017.

În acest sens, instanța de apel a reținut că conform art. 143 alin. (1), pct. 1), 6) Cod de procedură penală, „expertiza se dispune și se efectuează, în mod obligatoriu, pentru constatarea cauzei morții, precum și altor cazuri când prin alte probe nu poate fi stabilit adevărul în cauză”.

Totodată, conform art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Conform art. 227 alin. (3) Cod de procedură penală, „cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate”.

Iar în conformitate cu rigorile art. 144 alin. (1) Cod de procedură penală, „în cazul existenței temeiurilor, expertiza judiciară se dispune de către organul de urmărire penală sau procuror, prin ordonanță, precum și de către instanța de judecată, prin încheiere”.

În contextul normelor date, instanța de apel, reiterează că de fapt, normele indicate supra, prevăd clar și explicit nemijlocit obligațiunea statului, în persoana organului de urmărire penală, de restituire a cheltuielilor judiciare, suportate în legătură cu efectuarea expertizelor dispuse pe marginea examinării cauzelor penale.

Așa dar, reținând aceste împrejurări, instanța de apel menționează că cheltuielile legate de efectuarea expertizelor biologice, precum și pentru constatarea decesului victimei, nu urmează a fi puse în sarcina inculpatului, de vreme ce anume organul de urmărire penală, în calitate de ordonator al acestor expertize și are calitatea responsabilă material, față de acțiunile dispuse pe marginea examinării cauzei penale.

Instanța de apel a menționat că, cheltuielile suportate de către organul de urmărire penală în cazul nemijlocit, nu sunt unele de natura de a impune cheltuieli neprogramate și neincluse în cheltuielile evidente și suportate anume de către stat, motiv pentru care cerințele procurorului la acest capitol sunt pasibile respingerii.

În sensul vizat, este de menționat că cheltuielile judiciare solicitate spre încasare de către procuror la caz, sunt de natura și categoria celor inevitabile și obligatorii de drept, urmare a comiterii unei fapte infracționale, însă chiar dacă inculpatul a comis o infracțiune, acesta nu poate fi supus și răspunderii materiale pentru intentarea și desfășurarea urmăririi penale, în situația în care acesta este tras la răspundere penală pentru fapta infracțională.

Astfel, instanța de apel a notat că, sub aspectul dat, anume statului îi revine obligațiunea de drept de a asigura și acoperi cheltuielile legate de investigarea și judecarea cauzelor penale, din care considerente, trecerea cheltuielilor judiciare pentru efectuarea rapoartelor de expertiză judiciare în mărime de 10 571 lei, urmează a fi suportat din contul statului.

Totodată, instanța de apel a menționat și faptul că solicitarea procurorului privind încasarea acestor cheltuieli de la inculpat, nu are suport juridic și faptic reieșind însuși din aceia că de către inculpat și apărătorul acestuia, nu s-a solicitat efectuarea acestor expertize, circumstanțe care ar atrage răspunderea materială a inculpatului așa cum dictează norma art. 142 alin. (2) și art. 144 alin. (3 și 4) Cod de procedură penală, acestea fiind dispuse din oficiu de către organul de urmărire penală, care fiind învestit cu asemenea atribuții, și are obligația de a le suporta.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, au atacat-o cu recursuri ordinare:

- procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia în partea cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă dezacordul cu decizia instanței de apel în partea cheltuielilor de judecată, motivând că potrivit art. 227 alin. (1), 229 alin. (1), (2) Cod penal, instanța de apel urma să mențină sentința primei instanțe privind încasarea cheltuielilor de judecată de la Grecu Valeriu.

- avocatul Rodica Cojocar în numele inculpatului Grecu Valeriu, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acesteia în partea individualizării pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri cu aplicarea unei pedepsei nonprivative. Recurentul invocă dezacordul cu stabilirea pedepsei, motivând că nu s-a luat în considerație prevederile art. 61, 75, 76, 80 Cod penal, fiind aplicată o pedeapsă neechitabilă pentru fapta comisă deoarece inculpatul a recunoscut vina, se căiește de cele săvârșite, are la întreținere doi copii minori, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, a achitat prejudiciul solicitat de succesorul părții vătămate. Totodată, în opinia apărării, instanțele de fond aveau posibilitate de a aplica prevederile art. 79, 90 Cod penal.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procuror și avocatul Rodica Cojocar în numele inculpatului Grecu Valeriu, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestora, deoarece sunt vădit neîntemeiate, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestora în cazul în care constată că sunt vădit neîntemeiate.

Referitor la recursul procurorului:

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Autorul recursului consideră că, instanța de apel eronat a trecut în contul statului cheltuielile judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare în sumă de 10 571 lei, deoarece statul nu este obligat să suporte aceste cheltuieli.

Prin urmare, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiat acest argument, deoarece potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal indică că, cheltuielile privind efectuarea expertizelor judiciare, solicitate de către organul de urmărire penală, nu se includ în categoria cheltuielilor judiciare care urmează a fi achitate de către inculpat.

Astfel, suma de 10 571 lei, solicitată de către procuror ca să fie încasată de la inculpat în folosul statului, constituie cheltuieli care au fost suportate pentru efectuarea rapoartelor de expertiză nr.16 din 02 februarie 2017, nr.59 din 24 februarie 2017 și nr. 60 din 30 martie 2017.

Mai mult, se relevă că prevederile alin. (3) a art. 75 din Legea nr. 68 din 14 aprilie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, stipulează expres că „În cauzele penale, cheltuielile pentru efectuarea expertizei sunt suportate de către ordonatorul expertizei judiciare din bugetul alocat, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 142 alin. (2) din Codul de procedură penală al Republicii Moldova”.

În acest context, se atestă că în prezenta cauză penală ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală (f.d. 119, 135, 154), fără a exista o asemenea cerere din partea părților.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că instanța de apel corect a respins cererea procurorului de încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare, ca fiind nefondată.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

Referitor la recursul avocatului Rodica Cojocar în numele inculpatului Grecu Valeriu:

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că „hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

Colegiul penal menționează că, motivele invocate de recurent în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu pot fi acceptate, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa corect și-a motivat soluția, la aplicarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal, de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, precum și de faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

Cât privește argumentul recurentului privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, instanța de recurs remarcă faptul că, doar recunoașterea vinovăției și recuperarea pagubei succesorului părții vătămate, nu constituie circumstanțe atenuante excepționale. Este neargumentată sugestia recurentului că, factorii menționați ar fi determinat comportamentul inculpatului privind săvârșirea infracțiunii. Aceasta nefiind *legată de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei*, după cum se cere la art. 79 Cod penal, care este inaplicabil speței date.

Totodată, Colegiul penal consideră necesar de a remarca faptul că, textul art.90 alin.(1) Cod penal, prin sintagma „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme, or, legea specifică: „...ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărâre motivele...”.

Prin urmare, în sensul legii, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei, instanța trebuie să de-a o suplimentară motivare de ce trage concluzia că vinovatul nu este rațional ca să execute real termenul pedepsei stabilite. Din examinarea condițiilor în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al vinovatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

De asemenea, Colegiul penal constată că, recurentul indică aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat detaliat la pct.4.1 ale deciziei, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza Albert vs România din 16.02.2010,

în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția CEDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, de avocatul Rodica Cojocar în numele inculpatului Grecu Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 martie 2018, în cauza penală în privința lui **Grecu Valeriu XXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **25 iulie 2018**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan